

milbørlig og Tillægsførelse for Rævnningerne til at erklære sig for fornødvendige Omstændigheder. See til England, der tidligere havde den meest barbariske Lovgivning, Straffe, som vi slet ikke have Mage til, der slog Institutionen Ned, der udviklede den sig saaledes, at den blev en Ære for Landet, en Styrke for Folkets Frihed og Retsudvikling, ikke at tale om den politiske Udvikling, hvis Betydning jeg i fuldeste Maaal erkjender og ved enhver Leilighed har erkjendt. Hvorfor? Grunden ligger væsentlig i National-Charakteren, i den hele historiske Udvikling, i den hele Opfattelse af Friheden, i det, at man har Mænd, dygtige i Frihedens Gjerning, dygtige til at udføre Borgerpligten. Jeg ønsker ikke her at sige det danske Folk smukke Ord, men det tør jeg dog nok sige, at ligesom fra Norden Rævnningeinstitutionen blev baaret til England, ligesom der var et Liv og en Styrke i det frie Norden, som forplantede sig til det Land, vi nu saa ofte beundre, saaledes er der i det danske Folk ogsaa Kræfter og Rævnninger af dette Liv, som, naar de blive kaldte frem, nok ville vise sig at være istand til at løse selv saa vanskelige Opgaver, som her vilde kræves, fordi det er det rolige Blod og den sindige Charakter og den samvittighedsfulde Prøvelse, det fremfor Alt kommer an paa. Det er derfor slet ikke Criminalloven, men det er Folkets Charakter og dets Sæder, som det kommer an paa. Have vi gode Kræfter, ja da kunne vi hjælpe os med den Criminallov, vi have; lad os forbedre den, naar vi kunne, men lad os ikke udsætte denne Sag i en fjern Fremtid, indtil vi have naaet saadanne Love, som maae koste lang Tid og stort Arbejde og megen Besvær, inden vi faae dem gennemførte. Det er netop det, som gjør, at jeg saa meget ønsker, at Rigsdagen tog Sagen i sin Haand, som sagt, ikke for nu endelig at gennemføre den, men for at Ministeriet kunde see, hvorledes den danske Rigsdag betragtede denne Sag, og for at de Bunk, der her fremkom, og det Arbejde, der herfra udgaaer, kunde tjene som et Grundlag, hvorpaa der kan bygges; og naar allerede et andet Lovudkast er udarbejdet, kunde Behandlingen dog ialtfald tjene til at bevirke Forandringer deri; thi her skal det jo dog endelig frem, og det er netop Vanskeligheden. Initiativet have vi ikke uden

Gavn benyttet ved vigtige Love. Jeg skal blot nævne Rigsretsloven, Presseloven, Dissenterloven, Communalloven, den sidste gif ikke igen, men ved den blev gjort et vigtigt Skridt. Alle disse vigtige Love ere væsentlig fremkaldte ved Rigsdagens Initiativ. Regjeringen har bygget derpaa og derefter endelig gennemført dem. Den vidste, at naar den mødte for Rigsdagen med Love, grundede paa de Principer, her ere gjorte gjældende, vilde saadanne kunne blive gennemførte. Naar Love derimod forelægges af Regjeringen, uden at den kjender Rigsdagens Tanke med Hensyn til dem, kan det saare let hændes, at disse Love ville undergaae meget omfattende Forandringer saaledes, at de paa en Maaade blive aldeles nye Lovarbejder; de ville saa kun komme til at gennemgaae Rigsdagens Stadier, hvorimod, naar Stødet gives ved Rigsdagens Initiativ, ville de først behandles af Rigsdagen, derefter af Regjeringen og tilsidst atter af Rigsdagen og paa den Maaade komme til at faae en bedre og modnere Overveielse.

Det er ganske rigtigt, naar den ærede Taler, som saa stærkt anpriste den engelske Rævnninge-Institution, sagde, at der var noget af Overeenskomstens Charakter ved det Forslag, jeg har tilladt mig at forelægge. Deri er nogen Sandhed. Dog vil han see, at jeg netop har givet Førstedommeren den fremragende Stilling, han selv fordrer. Og jeg troer tillige, at han, naar han vil see nærmere efter, vil finde, at en stor Deel, der er optaget lig med de franske Institutioner, har været væsentlig nødvendig. Der er et Institut, der er udmærket udviklet i Frankrig, og det er hele Anklagesystemet. I England bestaaer det private Anklagesystem, som giver den hele Institution en eiendommelig Charakter; det kunne vi ikke gennemføre her og hvorfor? Fordi der her endnu ikke er vaakt det Liv og den Interesse for at forfølge en offentlig Forbryder — thi om det ogsaa er en privat Retskrænkelse, er det i det Væsentlige en offentlig Forbrydelse — at vi kunne vente, at til dagligt Brug den danske Mand vil træde frem og udsætte sig for al den Uleilighed og Besøftning og det Ansvar, som følger med at gennemføre en Sag af den Art. Det er netop et af de Tilfælde, ved Si-